

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **Ing. J. S.**

bytem P. 1938, U. B.

zastoupený JUDr. Václavem Sedlářem, advokátem

sídlem Údolní 222/5, Brno

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**

sídlem Veverčí 7, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24.3.2016, č.j. 47000/1228/16/47091/020/JH/8013-VP/VN/1/16,

t a k t o :

I. Žaloba **se zamítá.**

II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

III. Žalované **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**

O d ů v o d n ě n í :

1. Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí žalované ze dne 24.3.2016, č.j. 47000/1228/16/47091/020/JH/8013-VP/VN/1/16, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Uherské Hradiště

(dále jen „prvostupňový orgán“) ze dne 8.1.2016, č.j. 47011/045928/15/220/KJ, kterým byly zamítnuty námitky žalobce proti výkazu nedoplatků vydanému podle § 104g zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon č. 582/1991 Sb.“), ze dne 7.12.2015, č.j. 47011/210-8013-7.12.2015-1379/781.

2. Žalovaná v napadeném rozhodnutí vyšla z toho, že podle § 18 odst. 2 zákona č. 589/1992 Sb.,
o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti (dále jen „zákon č. 589/1992 Sb.“), neběží promlčecí doba po dobu vykonávacího řízení u soudu, přičemž před změnou právní úpravy s účinností od 1.1.2009 bylo třeba problematiku stavění doby vykládat pomocí *analogie legis* podle § 100 až 114 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, dle jehož § 112 se za dobu řízení u soudu považuje i doba, po kterou byl u soudu nebo jiného příslušného orgánu navržen výkon rozhodnutí, k čemuž došlo i v posuzovaném případě.

I. Shrnutí žalobní argumentace

3. Žalobce namítá, že ve svých hlášeních nikdy nevykázal ve výkazu uvedené nedoplatky a také žádným platebním výměrem nebyly žalobci tyto částky nikdy předepsány. Výkaz nedoplatků prvostupňového orgánu ze dne 7.12.2015, č.j. 47011/210-8013-7.12.2015-1379/781, tedy podle žalobce nemá zákonem stanovené náležitosti, což je důvodem pro jeho zrušení.
4. Podle žalobce je judikatura Nejvyššího soudu zmiňovaná správními orgány v dané věci irelevantní. Projednávaná věc se týká správního soudnictví a správního práva vůbec, přičemž Nejvyšší správní soud má na lhůtu podle § 18 odst. 2 zákona č. 589/1992 Sb., ve znění účinném do 31.12.2008, odlišný názor. Žalobce namítá, že lhůta podle § 18 odst. 2 zákona č. 589/1992 Sb., ve znění účinném do 31.12.2008, není lhůtou promlčecí, nýbrž prekluzivní. této lhůtě jsou správní orgány i soudy povinny přihlížet z úřední povinnosti, tato lhůta nemůže být prodloužena, její běh se nestaví ani neprodlužuje, a to ani zahájením řízení o výkonu rozhodnutí.
5. Z uvedených důvodů žalobce navrhuje, aby zdejší soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

II. Shrnutí vyjádření žalované

6. Žalovaná ve svém vyjádření nesouhlasí se žalobou a odkazuje na argumentaci obsaženou v napadeném rozhodnutí s tím, že pohledávka za žalobcem ve výši 23 409 340,78 Kč nemůže být prekludována a nebyla dosud ani promlčena, neboť po dobu trvání výkonu rozhodnutí prodejem nemovitostí vedeného Okresním soudem v Uherském Hradišti pod sp. zn. 1E 2391/2001 a dále Exekutorským úřadem Uherské Hradiště pod sp. zn. 26Ex 34/13 od 20.11.2001 do 9.8.2013 došlo ke stavění běhu promlčecí doby.
7. Žalovaná setrvala na svém procesním stanovisku po celou dobu řízení před zdejším soudem a z výše uvedených důvodů navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

III. Posouzení věci

8. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
9. Soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalované bez jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s.ř.s. a dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná.
10. Předmětem přezkumu zdejšího soudu je rozhodnutí žalované, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí prvostupňového orgánu, jímž bylo rozhodnuto o námitkách žalobce podaných proti výkazu nedoplatků ze dne 7.12.2015, č.j. 47011/210-8013-7.12.2015-1379/781, tak, že se výkaz nedoplatků potvrzuje.
11. Ze správního spisu vyplynulo, že žalobce dne 4.12.2015 požádal prvostupňový orgán o vystavení výkazu nedoplatků. Prvostupňový orgán dne 7.12.2015 vydal pod č.j. 47011/210-8013-7.12.2015-1379/781 výkaz nedoplatků, podle kterého pohledávka na pojistném za žalobcem ke dni 31.12.2008 činila 25 052 892 Kč, výše pohledávek od 1.1.2009 do 30.11.2015 činila 0 Kč a penále pro neplacení pojistného 0,22 Kč; ke dni 30.11.2015 tak mělo být zaplaceno 25 052 892,22 Kč, přičemž uhrazeno bylo 1 643 551,22 Kč. Podle výkazu nedoplatků tak dlužná částka ke dni 30.11.2015 činí celkem 23 409 341 Kč, z čehož je předmětem vymáhání 23 409 340,78 Kč. Podle výkazu nedoplatků byla podle § 9, 10, 20 a 22a zákona č. 589/1992 Sb. stanovena výše dlužného penále. Proti výkazu nedoplatků brojil žalobce námitkami, které prvostupňový orgán zamítl. Žalovaná odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí zamítla s tím, že výkaz nedoplatků ze dne 7.12.2015, č.j. 47011/210-8013-7.12.2015-1379/781, byl vydán v souladu s platnou právní úpravou a obsahuje všechny nezbytné náležitosti podle § 104g odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. Žalovaná dále uvedla, že stávající právní úprava pojistného na sociální zabezpečení a státní politiku zaměstnanosti institut prekluze nezná a pohledávka ve výši 23 409 340,78 Kč nemůže být prekludována a nebyla ani promlčena.
12. Podle § 18 odst. 2 zákona č. 589/1992 Sb., ve znění účinném do 31.12.2008, se právo vymáhat pojistné promlčuje za 10 let od právní moci platebního výměru, jímž bylo vyměřeno.
13. Podle § 18 odst. 2 zákona č. 589/1992 Sb., ve znění zákona č. 189/2006 Sb. účinného od 1.1.2009, se právo vymáhat pojistné promlčuje za 10 let od právní moci platebního výměru, jímž bylo vyměřeno. Promlčecí doba neběží po dobu řízení u soudu.
14. Podle § 18 odst. 2 zákona č. 589/1992 Sb., ve znění zákona č. 259/2017 Sb. účinného od 1.2.2018, se právo vymáhat pojistné promlčuje za 10 let od právní moci platebního výměru, jímž bylo vyměřeno. Promlčecí doba neběží po dobu řízení u soudu a po dobu provádění exekuce na peněžitá plnění exekučním správním orgánem.
15. Podle § 104g odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. může dlužné částky na pojistném a penále okresní správa sociálního zabezpečení předepsat k úhradě též výkazem nedoplatků. Výkaz nedoplatků musí obsahovat označení zaměstnavatele, kterému se nedoplatky vykazují, výši nedoplatků podle stavu účtu zaměstnavatele k určitému dni vycházející z údajů vykázaných zaměstnavatelem, popřípadě též z částek, které mu byly platebním výměrem předepsány, z penále vypočteného k tomuto dni a z příslušenství, jímž jsou náklady na

vymáhání pojistného po odečtení vykonaných plateb, den, ke kterému byla výše nedoplatků zjištěna, poučení o vykonatelnosti, poučení o námitkách, označení okresní správy sociálního zabezpečení, která výkaz nedoplatků vydala, a datum vyhotovení; výkaz nedoplatků musí být opatřen úředním razítkem a podepsán s uvedením jména, příjmení a funkce oprávněné osoby.

16. Žalobce předně namítal, že výkaz nedoplatků ze dne 7.12.2015, č.j. 47011/210-8013-7.12.2015-1379/781, nemá zákonem stanovené náležitosti, neboť výkazem nedoplatků stanovené částky nikdy nevykázal. K tomu zdejší soud uvádí, že v listině „Průběh výpočtu stavu konta plátce 7815208983 od 1.1.2009 do 30.11.2015 pro výkaz nedoplatků“ jsou uvedeny částky dlužného pojistného a dlužného penále podle vydaných výkazů nedoplatků. Částky nedoplatků odpovídají částkám zaznamenaným v příslušných výkazech nedoplatků, které jsou součástí správního spisu (výkaz ze dne 7.6.2001, č.j. 3528/01, ze dne 14.3.2001, č.j. 2545/01, ze dne 10.3.1999, č.j. 1494/99, a ze dne 29.10.1998, č.j. 4696/98). Částka celého konta ke dni 30.11.2015 uvedená v listině „Průběh výpočtu stavu konta plátce 7815208983 od 1.1.2009 do 30.11.2015 pro výkaz nedoplatků“ odpovídá celkové dlužné částce, resp. částce, která je předmětem vymáhání nebo jiného řízení, uvedené ve výkazu nedoplatků ze dne 7.12.2015, č.j. 47011/210-8013-7.12.2015-1379/781.
17. Výkaz nedoplatků ze dne 7.12.2015, č.j. 47011/210-8013-7.12.2015-1379/781, tak podle zdejšího soudu obsahuje všechny náležitosti stanovené § 104g odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., neboť obsahuje výši nedoplatků podle účtu žalobce ke dni 31.11.2015 vycházející z částek předepsaných dříve vydanými výkazy nedoplatků. Podle § 104c odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. rozhoduje okresní správa sociálního zabezpečení formou platebního výměru, nicméně jak vyplývá z § 104g odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., dlužné částky na pojistném a penále může okresní správa sociálního zabezpečení předepsat k úhradě též výkazem nedoplatků. Z § 104g odst. 1 písm. b) zákona č. 582/1991 Sb. vyplývá, že výkaz nedoplatků obsahuje výši nedoplatků podle stavu účtu vycházející z údajů vykázaných zaměstnavatelem, případně též z částek, které zaměstnavateli byly platebním výměrem předepsány (a nikoli tedy částek, o kterých bylo rozhodnuto, z čehož by vyplývala nutnost formy platebního výměru). Tato námitka tak není důvodná.
18. Co se týká námítky, že v daném případě bylo právo vymáhat dlužné pojistné prekludováno, neboť lhůta uvedená v § 18 odst. 2 zákona č. 589/1992 Sb., ve znění účinném do 31.12.2008, není lhůtou promlčecí, zdejší soud předně uvádí, že se jedná o námitku, která dle argumentů, jimiž je naplněna, primárně směřuje proti vymáhacímu řízení vedenému proti žalobci. Ze správního spisu vyplynulo, že dne 20.11.2001 byl Okresní správou sociálního zabezpečení v Uherském Hradišti podán návrh na výkon rozhodnutí prodejem nemovitostí s odkazem na dlužné částky pojistného na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, které byly žalobci předepsány výkazem nedoplatků č.j. 4696/98 ze dne 20.10.1998, č.j. 1494/99 ze dne 22.2.1999, č.j. 2545/01 ze dne 20.2.2001 a č.j. 3528/01 ze dne 21.5.2001. Usnesením Okresního soudu v Uherském Hradišti ze dne 27.11.2001, č.j. 1E 2391/2001-15, které bylo potvrzeno usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 30.4.2004, č.j. 12Co 7/2003, byl nařízen výkon rozhodnutí prodejem nemovitostí, resp. spoluvlastnických podílů na nemovitostech podle uvedených výkazů nedoplatků k uspokojení pohledávky Okresní správy sociálního zabezpečení v Uherském Hradišti v celkové částce 25 232 822,84 Kč. Dále ze správního spisu vyplynulo, že v souladu s bodem 2 čl. II přechodných ustanovení zákona č. 396/2012

Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, byl dne 19.3.2013 Okresním soudem v Uherském Hradišti předán spis sp. zn. 1E 2391/2001 soudnímu exekutorovi Mgr. P. H., Exekutorský úřad Uherské Hradiště. Usnesením soudního exekutora Mgr. P. H., Exekutorský úřad Uherské Hradiště, ze dne 23.7.2013, č.j. 23EX 34/13-568, které nabylo právní moci dne 9.8.2013, byla exekuce zastavena.

19. Zdejší soud dále odkazuje na závěry judikatury Nejvyššího správního soudu, podle které *„Je pravda, že ohledně klíčové otázky tohoto případu existovaly v judikatuře Nejvyššího soudu odlišné názory (viz usnesení ze dne 13. 4. 2005, sp. zn. 21 Cdo 1940/2004; ze dne 20. 7. 2006, sp. zn. 20 Cdo 2219/2005; ze dne 15. 7. 2010, sp. zn. 20 Cdo 2689/2008; a rozdílně usnesení ze dne 30. 5. 2011, sp. zn. 20 Cdo 2464/2009). Avšak tyto rozpory odstranil velký senát Nejvyššího soudu, který výslovně konstatoval, že při neúplné úpravě promlčení v zákoně o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění účinném do 31. 12. 2008, je nutno použít §§ 100 až 114 občanského zákoníku z roku 1964, konkrétně § 112 (viz usnesení velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia NS ze dne 18. 7. 2012, sp. zn. 31 Cdo 1103/2010, č. 130/2012 Sb. rozh. civ.). Tento názor Nejvyšší soud také nyní používá (srov. např. usnesení ze dne 17. 10. 2012, čj. 20 Cdo 4361/2011). Použitím ustanovení občanského zákoníku o stavení běhu promlčecí doby po dobu soudního řízení se ve vztahu k vymáhání pojistného zabýval i Nejvyšší správní soud v rozsudcích ze dne 28. 6. 2011, čj. 3 Ads 7/2011-54, a ze dne 10. 6. 2014, čj. 7 Ads 19/2014 – 32. Přitom dospěl k totožnému závěru, jako Nejvyšší soud. V právě cit. judikatuře se tedy ustálila praxe používání § 112 občanského zákoníku z roku 1964 i na plynutí promlčecí doby k vymáhání nedoplatku na sociálním pojištění. Tím, že zákonodárce s účinností od 1. 1. 2009 do § 18 odst. 2 zákona o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti nakonec vložil pravidlo, že promlčecí doba neběží po dobu řízení u soudu, pouze z legislativního hlediska odstranil dosavadní nejasnost ohledně promlčení pohledávky podle tohoto ustanovení. Ve vztahu k témuž zákonu ve znění účinném do 31. 12. 2008 tuto nejasnost odstranila judikatura.“* (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30.6.2016, č.j. 10 Ads 74/2016-28). Podle zdejšího soudu tak argumentaci žalobce nelze přisvědčit. Naopak správní orgány dospěly k zákonnému závěru, že pohledávka za žalobcem nebyla prekludována a nemohla být ani promlčena. V souladu s výše citovaným právním názorem Nejvyššího správního soudu je na základě informací obsažených ve správním spisu zřejmé, že z důvodu vymáhání pohledávky za žalobcem došlo od 20.11.2001 do 9.8.2013 ke stavení běhu promlčecí doby.
20. Zdejší soud s ohledem na výše uvedené neshledal žalobu důvodnou a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

IV. Náklady řízení

21. O nákladech účastníků řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení; to by náleželo procesně úspěšnému účastníkovi, kterým byla žalovaná. Soud však neshledal, že by žalované vznikly náklady nad rámec její běžné úřední činnosti, a proto rozhodl, že se jí náhrada nákladů řízení nepřiznává.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 16. května 2018

David Raus, v.r.
předseda senátu